No. 165. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Donderdag den 12 Julij.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDA, gelet op het besluit van Z. E. den heere Gouverneur der provincie Noord-Braband, van den 11den Mei 1832, (Provinciaal-Blad no. 83), bevattende maatregelen tegen den *Aziatischen Braakloop;* en meer bijzonder op art. 3 van hetzelve.

Gelet op de instructie voor de plaatselijke commissien, belast met het toezigt van alles wat tot de *Cholera-Epidemie* betrekking heeft, ontworpen door de, door welgem. Z. Exc. ingestelde Hoofd Commissie te 's Hertogenbosch.

En in aanmerking nemende dat, hoewel aan het bij voormelde provinciaal besluit gevoegde uittreksel, uit het rapport der van gouvernementswege naar *Hamburg* en *Berlijn* afgezonden geneeskundigen, om die ziekte *in loco* te onderzoeken, door de verspreiding der ontvangene exemplaren, reeds alle mogelijke publiciteit is gegeven, het niettemin doelmatig en noodzakelijk zij, om de voornaamste punten van raadgeving of aanbeveling daarvan, nog meer algemeen te doen bekend worden of daaraan te herinneren.

Brengen bij deze voormelde rapport, voor zoo veel betreft de » Maatregelen, strekkende om het ontstaan en de verbreiding van den *Aziatischen Braakloop* tegen te gaan, door het wegnemen of verminderen der oorzaken, welke plaatsen of personen tot deze ziekte voorbeschikken" nader ter kennisse der ingezetenen, waartoe strekke hetgeen volgt:

» A. Dewijl *plaatselijke omstandigheden* eenen zoo grooten invloed op het ontstaan en de verbreiding van den Aziatischen braakloop uitoefenen, is het van het grootste belang de zuiverheid der lucht in de plaatsen zooveel mogelijk te bevorderen en alle schadelijke uitwasemingen in dezelve tegen te gaan.

Hiertoe dienen: herhaalde reinigingen der straten en publieke plaatsen, en wel vooral van die, waar plantaardige en dierlijke zelfstandigheden verzameld worden, als groenmarkten, vischmarkten, vleeschhallen enz.; ook moet hiertoe de zuiverheid der lucht, door herhaalde ververseling derzelve, en andere hiertoe gewoonlijk gebruikt wordende middelen, in publieke gebouwen, in dewelke vele menschen te zamen wonen, als gevangenhuizen, hospitalen, werkhuizen, weeshuizen, scholen en andere gestichten, worden bevorderd; terwijl de ingezetenen dienen te worden aangespoord, tot het in acht nemen van de zindelijkheid in hunne huizen (zonder dat door het gebruik van eene te groote hoeveelheid water de vochtigheid der woningen bevorderd worde), tot het luchten der vertrekken en het zoo spoedig mogelijk verwijderen van alle onreinheden. Voorts behoort men zorg te dragen, dat het water in de grachten en kanalen ten behoorlijken tijde afloope en ververscht worde, en dat de riolen eene goede afwatering hebben, en dikwijls genoeg gereinigd en doorgespoeld worden.

Tot de maatregelen, welke meer bijzonder ten doel hebben, om de voorbeschiktheid tot den Aziatischen braakloop *bij de inwoners zelve te verminderen*, en verschillende gelegenheid gevende oorzaken tot denzelven te voorkomen, vermeenen wij te moeten brengen:

1o. Dat eene bijzondere opmerkzaamheid worde geslagen op de deugdzaamheid van het water in de openbare bronnen en pompen, en op de reiniging derzelve; alsmede op de deugdzaamheid der overige levensmiddelen, vooral van het vleesch en van de visch, ten einde deze niet oud en deels bedorven ter markt gebragt en voor geringen prijs verkocht worden, en men behoorlijk zorg drage, dat de daaromtrent bestaande verordeningen worden nageleefd en gehandhaafd.

2o. Dat men den ingezetenen met die gezondheids-regelen bekend make, waardoor men zich het best voor de ziekte kan hoeden.

Deze hebben inzonderheid betrekking op het in acht nemen van een behoorlijk dieet, eene warme en zindelijke kleeding en het bewaren van eene goede gemoedsgesteldheid.

Wij hebben te voren gelegenheid gehad aan te toonen, hoezeer afwijkingen in den leefregel als voorbeschikkende of gelegenheid gevende oorzaken tot de ziekte werken, en het is dus van het grootste belang zich zorgvuldig voor dezelve in acht te nemen.

Men stelle zich derhalve niet nuchter aan de lucht bloot, en, wanneer de tijd tusschen het ontbijt en het middagmaal te lang mogt zijn, zorge men in dien tusschentijd eenig voedsel te gebruiken, ten einde de maag niet op eenmaal met te veel spijzen te overladen.

Ofschoon dus onmatigheid in het gebruik van anders gezond voedsel reeds nadeelig is, zoo is het evenwel vooral de keus omtrent de hoedanigheid van spijs en drank, welke eene bijzondere aandacht verdient. Het veelvuldig gebruik, alzoo, van visch, vruchten, van groenten, vooral van waterachtige, en in het algemeen van verkoelende spijzen, is, wanneer de cholera in eene plaats heerscht, af te raden, alsmede het gebruik van zoodanig voedsel, hetwelk de ondervinding aan sommige personen geleerd heeft, dat bij hen ligtelijk diarrhee veroorzaakt, of op eenige andere wijze door hen niet goed verdragen wordt. Ook het brood verdient eene bijzondere opmerkzaamheid; hetzelve moet van gezond graan bereid, goed gerezen en gaar gebakken zijn.

Oud gezouten of gedroogd, en vooral bedorven vleesch of visch is ten hoogste nadeelig; terwijl het gebruik van goed rundvleesch het meest is aan te bevelen; hoewel wij aan het matig gebruik van kalfs-, schapen- en varkensvleesch, alsmede van gevogelte en wild, geen nadeel toekennen; dewijl men echter op sommige plaatsen heeft opgemerkt, dat, gedurende de cholera-epidemie, eenige dieren, en vooral ganzen, eenden en hoenders, onder bijzondere, volgens sommigen, met de cholera overeenkomende, verschijnselen sterven, is het van belang daarop acht te geven, en zich zorgvuldig voor het gebruik van vleesch van zieke dieren te wachten.

Niets echter oefent een meer algemeen erkende verderfelijke werking uit, dan het misbruik van sterken drank; elke plaats, welke door den braakloop bezocht wordt, bevestigt deze waarheid, en wij hebben zoo menigvuldig de treurige gevolgen hiervan gezien, dat wij de autoriteiten en personen van invloed niet genoeg kunnen aanbevelen, daartegen hunne raadgevingen en vermaningen bij de geringe volksklasse aan te wenden. Insgelijks moet het gebruik van jonge zure wijnen, van veel en van versch en zuur bier, en vooral, in het algemeen, van koude drank, als water, wei of karnemelk, wanneer het ligchaam verhit is, als zeer nadeelig worden beschouwd. Een matig gebruik daarentegen van goeden wijn, en inzonderheid rooden Bordeaux-wijn, achten wij heilzaam, en dat van goed bier, van water en wijn, of met een weinig brandewijn vermengd, alsmede van koffij en thee, onschadelijk, als ook het matig gebruik van geestrijken drank, voor hen die daaraan gewoon zijn.

Over het geheel zouden wij het daarvoor houden, dat menschen, welke eene geregelde levenswijze in het gebruik van spijs en drank gewoon zijn te houden, daarin hoegenaamd geene, en vooral geene plotselinge, verandering moeten maken, hetzij wanneer eene plaats door de cholera bedreigd wordt, hetzij wanneer dezelve werkelijk in dezelve heerscht.

Aangezien de ondervinding geleerd heeft dat, inzonderheid bij eene cholera-epidemie, eene spoedige afwisseling en overgang van warmte in koude, en inzonderheid verkoeling van sommige ligchaamsdeelen, vooral van den buik en der voeten zeer nadeelig is, moet men zich hiervoor met de meeste zorg hoeden. Eene warmere kleeding dan gewoonlijk; het dragen, b. v. van flanel op de huid, en wollen kousen aan de beenen, of, voor hen, wier buiks-organen gevoelig voor koude zijn, van een flanellen gordel of vlaggedoek tot verwarming van den buik, is dus zeer aan te bevelen; wegens de groote medelijdendheid bij vele menschen tusschen de voeten en de organen van den onderbuik, is ook van aanbelang te zorgen, dat de voeten bestendig droog en warm moeten gehouden worden. Ook moet de reinheid des ligchaams worden in acht genomen.

Van niet minder aanbelang is het bewaren van eene goede opgeruimde gemoedsgesteldheid. Er is misschien geene ziekte, bij dewelke de zielsgesteldheid eenen zoo grooten invloed uitoefent, als bij den Aziatischen Braakloop. Men vermijde dus al te sterke inspanningen van den geest, en trachte, zoo veel mogelijk, alle hevige gemoedsaandoeningen, als angst, vrees, kommer, toorn, enz. zorgvuldig voor te komen; daarentegen trachte men, door eene opgewekte gemoedsgesteldheid en eene matige oefening van den geest, de ziel in eene kalme en opgeruimde stemming te bewaren, waartoe vooral een onbepaald vertrouwen op de wakende zorg der Voorzienigheid strekken kan.

Even gelijk van den geest moet ook eene al te sterke en aanhoudende inspanning van het ligchaam, welke tot verzwakking en uitputting aanleiding geeft, en aanhoudende rust, welke eene werkeloosheid van de organen des ligchaams ten gevolge heeft en waardoor hetzelve tot ziekte geneigd wordt, vermeden worden; eene matige ligchaamsoefening en dagelijksche beweging in de vrije lucht, vooral bij droog weder, is echter zeer aan te bevelen.

Exemplaren dezer zullen behalve de gewone afkondiging en aanplakking worden nedergelegd, in de Herbergen en Koffijhuizen en daarvan de Armbesturen, de directien van Godshuizen en liefdadige gestichten, de leeraren der onderscheidene Godsdienstige gezindten, en de schoolonderwijzers, alsmede de genees- en heelkundigen worden voorzien, met uitnoodiging om den inhoud daarvan bekend te maken en de naleving aan te bevelen; wordende voorts een iegelijk, particulier, of in eenige betrekking, hetzij al- of niet hiervoren aangenoemd, mede aangemaand, om de naarkoming te bevorderen.

Breda, den 5den Julij 1832.

D E R O Y, Vt.

Ter ordonnantie van dezelven,

De Secretaris der Stad,

H. W. S C H A U J K E S.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, den 11den Julij.

GEESTDRIFT EN VOLHARDING.

Is de eerste der hier genoemde eigenschappen onontbeerlijk bij de uitvoering van het groot werk van het oogenblik, zonder dat werk een duurzamer arbeid vordert, is geestdrift alleen niet voldoende ter waardige voltooijing der taak. Integendeel kan de geestdrift in dat geval, meer ten nadeele dan ten voordeel zijn. Het kan nood dig wezen dat gevoel op te wekken, daar waar het de handeling van het oogenblik geldt; het is altijd gevaarlijk zulks te doen voor eene handeling van lang en duur. Dan volgt dikwijls teleurstelling op den staat van overspanning, waarin men gebragt was, en de ontmoediging is des te grooter naar mate de eerste geestdrift verder vervoerde.

Groote, langdurige handelingen eischen een drijfveer van hoogeren rang. Het is de Volharding. — Zonder deze deugd gaan veeltijds de vruchten van de schoonste geestdrift verloren, en veelal herstelt zij zelfs de nadeelen door deze te weeg gebragt. — De Geschiedenis bevestigt deze waarheid op menige bladzijde. In die van langeren tijd levert de Oorlog der Franschen, tegen de Spanjaarden tot 1813 daarvan de sprekendste bewijzen. Het was door volharding alleen, dat deze natie de wonden heelde, haar door een, dikwijls verkeerd werkend enthousiasmus toegebragt; en indien wij aandachtig de gebeurtenissen van dat, in waarheid heldhaftig tijdperk volgen, moeten wij erkennen, dat het de volharding is, welke wij nog in dat tijdvak bewonderen zullen, wanneer aan de Spaansche geestdrift niet meer gedacht zal worden. —

Er hebben intusschen zelden groote wereldgebeurtenissen plaats, waarin niet beide de genoemde drijfveren in werking kwamen. Geene natie, hoe koud, die niet haar tijdvakken van geestdrift kent, en daaraan eenige schoone bladzijden harer geschiedenis te danken

heeft. Maar arm een volk, hetwelk na de werking van het enthousiasmus, geene andere kracht tot instandhouding bezit! Deszelfs verheffing is kortstondig, deszelfs krachts-ontwikkeling slechts schijnbaar en het gevolg der spanning eindelijk niets meer dan eene doellooze afmatting.

Voor groote zaken worde de eerste indruk door de geestdrift te weeg gebragt; het is de volharding, welke met de voltooijing belast blijft. Gaf Holland van de eerste dezer hoedanigheden blijken, tijdens de losbarsting der Belgische onlusten en de dadelijke bedreiging van eenen Nederlandschen grond, de daarop gevolgde maanden hebben geene minder treffende blijken van Hollands volharding opgeleverd. Elke dag draagt daartoe nog het zijne bij, en Hollands standvastigheid schijnt aangegroeid te zijn, naar gelang die deugd in de Magtigere Staten van dit werelddeel verflaauwd is.

Veel, zeer veel is er door die deugd reeds bewerkt, maar men zoude grovelijk dwalen met te onderstellen, dat zij reeds hare taak *geheel* hadde voltooid. Wat tot hiertoe plaats had strekke ter aanwijzing van hetgeen er nog te verrigten overblijft, en eene aandachtige beschouwing van dit laatste overtuigt ons, dat dit niet het minst belangrijke is.

In de eerste geestdrift, bij het ten top voeren dezer verontwaardiging tegen de Belgen, vormden wij stellig voornemens, waaraan wij later, of slechts ten deele of geheel niet hebben beantwoord. Wij bedoelen hier meer den morelen dan den physieken strijd. De eerste schok was een terugkeer tot oorspronkelijkheid, tot eene nationaliteit en den Oud-Hollandschen volksgeest, zonder welke zelfs onze vroegere welvaart, veel enkel denkbeeldigs had. Wat ter dezen aanzien in geestdrift ontworpen werd, moet door volharding worden uitgevoerd, want luttel zoude het baten indien het goede, door het eerste te weeg gebragt, niet blijvender ware dan deze drijfveer zelve. Het is vooral deze laatste hoedanigheid, welke ons thans, even als in de schoonste dagen onzer oudere geschiedenis, verheft, en door welke ons een hoog standpunt in de zedelijke en staatkundige wereld wordt aangewezen. Het is die hoedanigheid, welke wij vooral moeten aankweeken, indien zij, onverhoopt, mogt verflaauwen. Geestdrift op te wekken is niet altijd in ons vermogen; deze is veelal uitwerking van onvoorziene omstandigheden, en ook daardoor minder verdienstelijk dan de volharding, welke, zoo in aanleg als ontwikkeling, hoogere waarde bezit. — Is er door het eerste eenig goed zaad uitgestort, alleen de laatste hoedanigheid kan daaraan wasdom geven; en het zijn vooral deze blijvende vruchten op welke wij prijs moeten stellen.

Uit eene algemeene order aan het leger van den 25sten junij jl. blijkt, dat Z. M., bij onderscheiden besluiten, te rekenen van den 1sten mei tot opgemelde dagteekening, behalve de benoemingen reeds door ons medegedeeld, nog heeft benoemd:

Bij de 2de afd. inf.: Tot kap.-kwartierm., den 1sten luit.-kwartierm. J. Koen van Coppenaal, van het 1ste bat. jagers; tot 2den luit., den serg. J. L. de Salis Mauenveld, van het 2de bat. jagers. — Bij de 7de afd. inf.: tot kap., den 1sten luit.-adj. W. C. Margadant. — Bij de 18de afd. inf.: tot 2den luit.-kwartierm., den serg. B. A. A. Roeloffs, van de afd. grenad.

Bij het reg. ligte drag. no. 5: tot 2den luit. à la suite, den kadet-wachtm. C. E. Fraser, van de mil. akad.

Bij het korps mineurs en sappeurs: Tot kap.-kwartm., den 1sten luit.-kwartierm. C. C. Prager, van het bat. transp.-trein.

Bij de art. garnizoens-komp.: Tot kap.-kom., den 1sten luit. J. G. Reichard, van die komp.

Tot provoost-gen. voor de land- en zeemagt, den kap. T. L. Mollinger, plaats-maj. van de 1ste klasse te Utrecht.

Voorts is, op het daartoe door hem gedaan verzoek, eervol ontslagen, de 1ste luit. A. H. P. K. van Sacheelen, van de afd. gren.

Blijkens gemelde algemeene order, zijn ook nog in hunnen tegenwoordigen rang en anciënniteit overgeplaatst:

Bij het 1ste bat. jag.: de 1ste luit.-kwartierm. F. W. Helge, van het bat. vrijw. art. — Bij de 2de afd. inf.: de 1ste luit. W. N. Gasinjet, van het alg. depot der landm. no. 33. — Bij de 5de afd. inf.: De majoors P. R. Boelen en W. van den Boom, beide van de 12de afd. inf.; mitsgaders de kap. la Hart, van de 14de afd. inf. — Bij de 9de afd. inf.: de maj. G. van Buseck, van de 10de afd. inf., en de kap. Voordendag, van de 17de afd. inf. — Bij de 10de afd. inf.: De maj. L. A. Meyer, van de 2de afd. inf. en de 2de luit. H. M. Worm, van het alg. depot der landm. no. 33. Bij de 12de afd. inf.: de majs. N. G. Dittlinger en A. S. Hubar, respectivelijk van de 5de en 9de afd. inf., mitsgaders de 2de luit. H. Buisse, van het alg. depot der landm. no. 33. — Bij de 13de afd. inf.: de 1ste luit. G. Wieland, van de 18de afd. inf. — Bij de 17de afd. inf.: de kap. W. C. H. Meyners, van de 9de afd. inf.

Bij de afd. kurass. no. 1: De 1ste luit.-kwartierm. J. Bec, van de 13de afd. inf. — Bij het reg. huzaren no. 6: De kap.-kwartierm. J. J. van Wemen, van het opgeheven 2de bat. veld-art. — Bij de afd. kurass. no. 9: De kap.-kwartierm. J. P. Duvigneau, van de 2de afd. inf.

Bij het korps rijd. art.: De kap.-kwartierm. P. Sikkens, van het korps min. en sapp. — Bij het bat. vrijw. art.: De 1ste luit.-kwartierm. M. Duikers, van de 7de afd. inf. — Bij het 3de bat. art. nat. mil.: De 1ste luit.-kwartierm. [illegible], van de 10 afd. inf. — Bij het bat. transp.-trein: de 1ste luit.-kwartierm. E. van Thiel, van de 2de afd. inf.

In den namiddag van gisteren zijn Z. M. en Z. K. H. Prins *Frederik* van het Loo in de residentie teruggekeerd.

— De Russische vice-admiraal graaf *Heiden* is van deszelfs uitstap naar Zeeland te 's Hage terug gekomen.

— De provinciale Staten van Gelderland hebben de heeren O. baron *van Randwyck tot Roesum* en *E. W. van Dam van Isselt*, aftredende leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op nieuw als zoodanig benoemd.

— De gedenkpenning ter eere van *van Speyk*, op last van het gouvernement vervaardigd, is thans afgewerkt. Dezelve vertoont op de voorzijde de springende kanonneerboot no. 2, boven welke eene genie zweeft, houdende de Nederlandsche vlag omhoog. Rondom leest men: *De vindice celsior ignes* d. i. Verhevener (of nog meer verheven) door het wrekend vuur; beteekenende, dat de Nederlandsche vlag, welke reeds zoo grooten roem bezat, door de heldendaad van *van Speyk* nog grooter luister heeft bekomen. *Ad Antverpiam* v *Febr.* MDCCCXXXI. d. i. Te Antwerpen, den 5 Febr. 1831. Op de keerzijde leest men onder eene star, het zinnebeeld der onsterfelijkheid van *van Speyk*, tusschen eene krans van eikenloof, het navolgende opschrift: *J. C. J. van Speyk Ad tuendum Batavi nominis et Aplustris decus ultro Incensa nave Mortem oppetens.* d. i. *J. C. J. van Speyk*, tot handhaving der eer van den Hollandschen naam en van de Hollandsche vlag, treedt, door zijn schip in brand te steken, vrijwillig den dood te gemoet.

Het ontwerp van dezen penning heeft men aan het koninklijk Nederlandsch Instituut te danken; de vervaardiger van denzelven is de heer *van der Kellen* van Utrecht, die gezegd wordt, onder de voorlichting van het koninklijk instituut, in dezen penning zeer gelukkig geslaagd te zijn, daar dezelve zoowel uitmunt door juistheid van teekening als zuiverheid van gravure.

— Het denkbeeld dat de Engelschen op de eene of andere wijs de citadel van Antwerpen wel eens in bezit konden nemen, onlangs in de zitting der Brusselsche vertegenwoordigers door de heeren *Osy* en *Gendebien* te berde gebragt, is in Belgie niet zonder indruk gebleven en heeft van de vreemde bemoeijing, vooral van die van Engeland, voor de ontruiming van het grondgebied veel afkeeriger gemaakt, daar men met regt begrijpt, dat eene dergelijke bemoeijing wel eens niet anders kon zijn dan het overgaan der bezette punten van de eene hand in de andere, hetgeen van zelve tot het geheel verlies der thans nog schijnbaar bestaande onafhankelijkheid zou leiden. *De Courrier* wijdt een geheel artikel over de mogelijkheid dezer bezetting, te zwaarwigtig, zegt hij, dan dat het hem tot verwijt zoude kunnen strekken er op terug te komen. Engeland had sedert lang begeerige oogen op Antwerpen geslagen; dat deze plaats in 1814 niet aan hetzelve verbleven was, was welligt daaraan toe te schrijven, dat de Noordsche mogendheden Frankrijk toen overstroomd hadden en het Engelsch kabinet alstoen te veel de gevolgen zijner begeerlijkheid vreesde.

Sedert hadden drie van de zoogenaamde conferentie vereenigde mogendheden zich op de eene of andere wijze uitgebreid: Rusland in het zuid-oosten van Europa; Oostenrijk in Italie; Frankrijk had Algiers genomen en hield Ancona bezet. Engeland en Pruissen waren alleen aanschouwers gebleven en hadden, volgens de groote grondbeginselen der diplomatische plundering, op eene soort van vergoeding regt. Bij de eerste gelegenheid kon de een of andere engelsche pair in het parlement de motie doen, dat Frankrijk tot de ontruiming van Algiers en Ancona gedrongen werd, en dat men, tot waarborg van den algemeenen vrede, den Engelschen de citadel van Antwerpen in handen gave, tot op de aanstaande uitvoering der 24 artikelen en tot aan de ontruiming door de Franschen van de punten, die het, in strijd met de tractaten van 1814 en 1815, hield bezet. Hoe de zaken ook liepen, Belgie zou in allen gevalle het slagtoffer dezes geschils zijn. Frankrijk kon Algiers en Ancona niet opgeven en zou, om dezelve te behouden en uit vrees voor een' Europeschen kruistogt, de Engelschen liever in Antwerpen laten. Deze bezetting zou men dan zelfs als in overeenstemming met het tractaat der 24 artikelen doen voorkomen; Belgie onzijdig en onder de bescherming der mogendheden geplaatst zijnde, zou Engeland, als een der onderteekenaars, zich in het bezit van het belangrijkst punt der Schelde stellen om, zoo het heet de *vrije* Schelde[illegible] te handhaven. Dooh ook in de veronderstelling dat Frankrijk zich tegen de bezetting der citadel verklaarde; naar hetgeen de Belgische staats-mannen zeiden, zou eene engelsch-fransche vloot gereed zijn naar de kusten van Holland te stevenen, om het door dwangmaatregelen tot den wil der conferentie te brengen; wat zou het gevolg zijn, wanneer de koning der Nederlanden, door den drang genoodzaakt, de citadel den Engelschen overgaf en alzoo een twistappel tusschen de bondgenooten wierp; zou Frankrijk zich dan met geweld er tegen verzetten en zich in het geval stellen dat de Schelde voor hetzelve een tweede Trafalgar werd; zou het met Engeland breken die het alleen van eene derde invasie kan redden? gewisselijk neen! de fransche vloot zou afhouden en de engelschen bepaaldelijk in Antwerpen blijven. Belgie, en Frankrijk zelf, mogten daarna beproeven de Engelschen er uit te krijgen, het zou er mede gaan als met Gibraltar, Maltha, de Ionische eilanden en al de overige plaatsen die Engeland aan andere volken ontroofd heeft.

zonder dat een hunner in staat is geweest ze voor goed te heroveren.

» De bezetting van het Antwerpsch kasteel," dus eindigt de *Courrier* zijne beschouwingen, » door de Engelschen, zou het teeken eener aanstaande verdeeling van Belgie wezen; want de minst krachtige maatregel eener wedervergelding, die Frankrijk bij het herneming van deszelfs veerkracht nemen zou, zou in de vermeestering van Belgie tot aan de Schelde en de Maas zijn gelegen; Pruissen zou niet dralen zich in 't bezit van het overige te stellen; Engeland zou middelerwijl op de hooge citadel ons vaderland zien te niet gaan, als van boven eene vuurbaak die den ondergang van onzen opstand verlicht."

S' GRAVENHAGE, den 10den Julij.

Sedert de laatste opgave van de ziekte te Scheveningen zijn er bij de 7 nog onder behandeling gebleven personen weder 4 bijgekomen en 2 overleden; het aantal zieken bedroeg alzoo gisteren morgen nog 9.

Het stedelijk bestuur dezer stad heeft een besluit genomen, tot voorziening in het gebrek, dat te Scheveningen ten gevolge der aldaar uitgebrokene cholera zou kunnen ontstaan of reeds bestaat, en om het noodige toezigt te doen nemen, ten opzigte van het gebruik van genoegzaam en gezond voedsel door de arme klasse, om ook daardoor de verdere verspreiding der ziekte tegen te werken. Te dien einde zal er, tot bereiking van het eerste doel, op aanstaande maandag eene algemeene collecte aan de huizen gedaan worden, en heeft men om aan het tweede te beantwoorden, besloten eene commissie te benoemen aan welke de zorg daartoe zal zijn aanbevolen; tot leden dezer commissie zijn uitgenoodigd: de heer Predikant *Faassen de Heer*, de Pastoor *A. C. Quant* de ouderling *Turfboer* en de diaken *Varkevisser*.

— Bij koninklijk besluit van 10 Julij is bepaald: 1. dat voor de buitenlandsche zeevarenden, die, uit hoofde van hunne afwezendheid, aan de oproeping voor den dienst der nationale militie nog niet hebben voldaan, vóór of bij hunne terugkomst, indien zij of hunne ouders of betrekkingen zulks verlangen, door den gouverneur en twee leden van gedeputeerden Staten, plaatsvervangers of nommerverwisselaars zullen kunnen worden aangenomen en in dienst gesteld, en wel binnen den tijd van eene maand *na* dat de afwezigen van hunnen reizen zullen zijn terug gekomen, voor zoo verre niet mogt worden verlangd, zulks reeds dadelijk voor den afloop van dezelve te doen; 2. dat aan zoodanige dienstpligtigen, welke, na het sluiten der zittingen van de militieraden, zijn opgeroepen of alsnog opgeroepen zullen worden, ter vervanging van miliciens, welke, ten gevolge van het bepaalde bij art. 161 der wet van 8 January 1817 (staatsblad no. 1), van de korpsen terug gezonden, door de gedeputeerde staten finaal afgekeurd zijn of zullen worden, de bevoegdheid zal worden gelaten, en zulks, voor zoo veel noodig, met afwijking van 's konings besluit van 18den Augustus 1825, no. 150 (houdende, dat er, *na* het sluiten van de zittingen der militie-raden, geene plaatsvervangingen of nommerverwisselingen kunnen worden onderzocht en goedgekeurd dan de zoodanige, waartoe, ingevolge art. 129 der wet van 1817, vergunning zal zijn verleend) om zich als nog, bij plaatsvervanging of nommerverwisseling in de dienst te doen vervangen, binnen den tijd van eene maand, nadat hunne oproeping zal hebben plaats gehad, met autorisatie op de gouverneur en twee leden van de geputeerde staten, en de binnen dien termijn aangeboden wordende plaatsvervangers of nommer verwisselaars, de militieraad niet vergaderd zijnde, na onderzocht en goedgekeurd te zijn, als zoodanig aan te nemen.

B E L G I E.

BRUSSEL, den 10den Julij.

De afgevaardigden hebben in hunne zitting van gisteren de laatste artikelen van het ontwerp, de tractementen van de leden der regterlijke magt regelende, aangenomen; zoo ook, zonder discussie, het door den minister van justitie gevraagd crediet van 35,000 guldens en eveneens zonder discussie het voorstel, waarbij het decreet van het congres op de drukpers nog voor een jaar wordt verlengd. De heer *de Haerne* vroeg in deze zitting den minister van binnenlandsche zaken, wat er was van de dagelijks meer algemeen wordende geruchten, dat de kamers binnen kort gesloten zouden worden, indien daartoe besloten was, wilde hij vooraf nog eenige inlichtingen hebben over den staat des lands, met betrekking tot buitenlandsche aangelegenheden. De heer *Detheux* gaf ten antwoord dat er tot heden nog geen besluit voor de sluiting der tegenwoordige zitting genomen was.

De senaat heeft zich gisteren met de discussie over de voorgestelde ridderorde, *Leopolds-order* genaamd, bezig gehouden. De heer *Lefebvre Meuret* verklaarde zich tegen het 1ste artikel de instelling der order vaststellende, hij bestreed de burgerlijke benaming dier orde als inconstitutioneel; wat de militaire ridderorde betreft, hij achte die bij de constitutie geautoriseerd, maar wenschte dat derzelver invoering uitgesteld wierd, tot op het oogenblik, dat dezelve het karakter van onzijdigheid afwierp, hetwelk de conferentie aan hetzelve opgelegd had. Zijne redenen werden vooral door de heeren *de Secus* en *d'Aerschot* bestreden, en het eerste artikel gelijk achtervolgelijk al de anderen aangenomen. Bij de algemeene stemming verklaarden zich 32 leden voor en twee, de heeren *Lefebvre Meuret* en *de Baillet*, tegen het ontwerp.

— Een courrier van Londen komende is eergisteren middag op het ministerie van buitenlandsche zaken aangekomen. Na zijne komst is er terstond bij den koning eene vergadering van ministers geweest, waarbij ook de heeren *de Tallenay* en *van de Weijer* zich bevonden hebben.

— De *Lynx* kondigt het vertrek van den heer *Ch. de Brouckere* naar Parijs aan.

ANTWERPEN, den 9den Julij.

Gisteren avond tegen half elf uren heeft eene hollandsche kanonneerboot zich voor het fort Philippe, op den regter Schelde-oever vertoond. De post van burgerwachten, die dit fort bewaakt, heeft haar met een levendig geweervuur ontvangen, waarvan men den uitslag niet weet.

— Men spreekt sedert eenige dagen veel van de sluiting der Schelde door de Hollanders, van te Vlissingen van Antwerpen gekomen en naar zee bestemde schepen, die voor zeven dagen in quarantaine gesteld waren; eindelijk van belgische loodsen wederregtelijk te Vlissingen gevangen gehouden.

Welnu, de Schelde is zoo weinig gesloten, dat heden zeven vaartuigen van New-York, Londen, Liverpool en de Oostzee zijn aangekomen. De schepen voor drie dagen van hier vertrokken zijn zonder de minste verhindering van de zijde der Hollanders zeewaarts in gestevend, en de zoo het heet terug gehouden en mishandelde loodsen zijn gisteren middag op een hollandsch vaartuig tot aan het Willemsrek gebragt en daar aan wal gezet; de belgische schildwacht brandde op hen los in de meening dat het Hollanders waren. (*Journal d'Anvers.*)

— Het Handelsblad dezer stad behelst eene uitvoerige wederlegging van een onlangs in den engelschen *Times* geplaatsten brief, waarin een zeer gunstig tafereel van den tegenwoordigen toestand en den handel dezer stad opgehangen werd. De vermelding in het engelsch blad, dat reeds meer dan 550 schepen hier binnen gekomen zijn, geeft ons *Journal du Commerce* aanleiding tot het voor den dag brengen van officiele opgaven; het blijkt uit deze, dat van die 550 schepen, 363 uit Oost-Vriesland en de Oostzee gekomen zijn, welke hebben ingevoerd 3625 lasten tarwe, 7952 lasten rogge, 2987 lasten garst en 4658 lasten haver, behalve nog eene aanzienlijke hoeveelheid vlaszaad en erwten. Deze granen, de tarwe berekend tegen ƒ 10 -, de rogge tegen 6, de garst tegen 5,50 en de haver tegen 3,50, kwamen op eene som van ƒ 3,617,498 te staan. Wanneer men nu aannam, dat er 1500 lasten van deze groote hoeveelheid granen naar Frankrijk waren doorgevoerd geworden, zou zulks eene som van ƒ 465,000 opleveren, welke, van het geheel afgetrokken, eene som van ƒ 3,152,498 zou doen overblijven, die tot verbruik in het land gestrekt hadden, of daar gebleven waren.

» Daar het nu bekend is, vervolgt gemeld *Journal*, dat deze 363 alle vreemde vaartuigen, slechts eenige partijen geraffineerde suiker hebben uitgevoerd, kan men gemakkelijk beoordeelen, of de balans van den handel ten voordeele van het land is. Van de 550 voormelde vaartuigen de 363 boven bedoelde voorts aftrekkende, vinden wij dat van de 187 overblijvende er 58 schepen, koloniale waren invoerende, direct van Londen gekomen zijn. Intusschen bragten wij-zelven vóór de revolutie die koloniale waren onmiddellijk van de kolonien aan en deden zulks voor een groot deel met onze eigene schepen. Ziedaar het onderscheid! men verwondere zich dan niet, dat de gedienstige engelschman (de briefschrijver) en de *Times*, zich beijveren, met onze revolutionnaire hanworsten mede in te stemmen."

F R A N K R I J K.

PARIJS, den 6sten Julij.

De *Moniteur* bevat heden morgen de ordonnantie waarbij de minister van finantien wordt gemagtigd, om een zeker getal inschrijvingen op het grootboek, rentende 5 percent, en genoegzaam om een kapitaal van 150 millioenen franken op te brengen, aan den meestbiedenden te verkoopen. De toewijzing zal op den 8sten der volgende maand plaats hebben.

Voorts bevat het officieel dagblad een uitgebreid artikel ter verdediging der circulaire van den minister van justitie. Het kan nimmer de bedoeling zijn, wordt daarin gezegd, om algemeene redeneringen over staatkundige beginselen te verbieden, maar zoodra die redeneringen kennelijk ten oogmerk hebben, niet het vestigen van eene betere orde van zaken, maar alleen de vernietiging der tegenwoordige instellingen; zoodra dezelve strekken moeten om algemeene misnoegdheid te verspreiden, en de werking van het bestuur daardoor te belemmeren, dan worden die misdadig en het is de pligt van het gouvernement daartegen te waken. De oppositie wordt vervolgens hevig doorgestreken, wijl dezelve zich op eene ongeoorloofde en onwettige wijs doet hooren. Indien zij zich bij de termen der grondwet bepaalde, dat is, in de wetgevende kamers, de maatregelen van het gouvernement bestreed, en dezelve aan een naauwkeurigst onderzoek onderwierp, dan zou ook het bestuur zich door gewone middelen kunnen staande houden, thans daar men van den weg afwijkt, is er eene buitengewone gestrengheid noodig om de rust en orde te handhaven.

— De heeren *Odillon Barrot* en *Lafitte* schijnen de redactie der akte van beschuldiging, tegen het ministerie in te brengen, op

zich te hebben genomen; immers zij komen dikwerf bijeen, en deelen nu en dan de uitslag hunner werkzaamheden, aan de vereenigde gedeputeerden der oppositie mede.

— Het bestuur schijnt nog niet volkomen gerust gesteld, omtrent de mogelijkheid eener tweede en meer algemeene volksbeweging. Aan elk der twaalf mairies zijn ook zeker aantal patronen rondgedeeld, om de nationale garde oogenblikkelijk te kunnen ondersteunen. Daarenboven heeft men in den vorigen nacht de proef genomen eener militaire beweging, waardoor de verschillende posten van elk arrondissement, dadelijk na een gegeven teeken, zich op een punt zouden vereenigen, en dus bij het geringst gevaar, eene voldoende massa zoude vormen om de oproerigen met vrucht te keer te gaan. Men heeft des te eerder hiervan de noodzakelijkheid ingezien, wijl het reeds zoo dikwijls gebleken is, dat het volk door de overrompeling van kleinere wachtposten, de wapenen in handen heeft gekregen, waarmede het zich later tegen eene grootere magt kon verzetten.

De republikeinen of karlisten zullen zich intusschen waarschijnlijk niet aan eenen nieuwen aanslag wagen, alvorens zij meer gegronde hoop hebben om de overhand te behouden. Het arrest van het hof van cassatie, waarbij de bevoegdheid om van de gepleegde misdaden kennis te nemen, aan de militaire regtbanken is ontzegd, heeft op de nationale garde, zoo in de hoofdstad als in de departementen, eenen diepen indruk gemaakt, en zal waarschijnlijk ten gevolge hebben, dat de opstandelingen, indien zij nogmaals het onderspit mogten delven, minder zouden worden gespaard. Eenige dagbladen, welke, hoezeer onafhankelijk, de vrienden van rust en orde vertegenwoordigen, hebben zich reeds meermalen in dien geest uitgelaten, te kennen gevende, dat, daar de regterlijke magt de schuldigen aan eene spoedige en noodzakelijke straf trachtte te onttrekken, het de pligt van ieder ingezetene was om van de middelen, die in zijne handen waren, gebruik te maken, om de rust en orde te handhaven; en dat bijgevolg, indien de nationale garde van Parijs aan hare verpligtingen voldeed, de onruststokers alsdan geene genade moesten vinden. Dezelfde dagbladen schrijven de beslissing van het hof van cassatie aan de omstandigheid toe, dat de meeste der regters reeds onder het vorig bestuur tot hetzelve behoorden, en daaraan alsnog zijn toegedaan. Zij verwijten bovenal aan den heer *Dupin*, dat deze door zijnen invloed heeft weten door te drijven, dat de regterlijke ambtenaren, bij de revolutie van Julij, in hunne vorige betrekkingen zijn gebleven.

— Depêches, aan het ministerie van binnenlandsche zaken ontvangen, luiden niet gunstig over den toestand der zuidelijke departementen. De plegtige omgangen in de vorige maand, hebben daar tot menige botsing, tusschen de zoogenaamde patriotten en de meer eenvoudige aanhangers van den godsdienst, gelegenheid gegeven. Op verschillende plaatsen heeft men de kerkelijke versierselen, waarvan nog eenige de zinnebeelden van het vorig stamhuis vertoonden, tot voorwendsel genomen, om deze omgangen uiteen te drijven, en is daardoor veel verbittering te weeg gebragt.

— Voor eenige dagen heeft een oostenrijksch vaartuig de italiaansche uitgewekenen, die sedert den vorigen opstand te Venetie gevangen waren gehouden, te Toulon aan wal gezet.

— De secretaris der fransche ambassade te Weenen, is met belangrijke depêches alhier aangekomen. In den raad van ministers, dien ten gevolge gehouden, moet men in bedenking hebben genomen, om den maarschalk *Soult* dadelijk terug te ontbieden.

(Uit hoofde van den zondag geene fondsnotering.)

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 7den Julij.

De berigten uit Polen luiden voortdurend allerdroevigst; de armoede en ellende waaronder het gansche land gebukt gaat, en welke de noodzakelijke gevolgen van den laatsten opstand en oorlog zijn, worden genoegzaam uitsluitend door de bevolking aan het russische bestuur verweten. Te gelijker tijd is het niet te ontkennen, dat vele russische beambten den nationalen haat, welke zij tegen Polen voeden, meer dan de zachte en menschelijke bevelen van vorst *Paskewitz* gehoor geven. Door dit een en ander is eene verbittering ontstaan, welke schroomelijke gevolgen kan hebben. Op onderscheidene plaatsen is het reeds tusschen de inwoners en de russische bezetting tot dadelijkheden gekomen, en heeft men het noodzakelijk geacht de krijgsmagt bijeen te trekken. Vooral moet tot dit laatste aanleiding zijn gegeven, door de ontdekking eener correspondentie, waarbij eenige uitgewekenen, te kennen gevende dat men alle hoop op de tusschenkomst van Frankrijk en Engeland moest laten varen, hunne landgenooten tot eenen nieuwen opstand aanzetten.

Beursprijs der Effecten te Amsterdam.

DINGSDAG, 10 Julij 1832.

			geslt.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pCt.	f 42 à 42⅜	42¼
	Uitgestelde schuld.	⅞ à 1	
	Kansbiljetten.	15¾ à 16	15[illegible]
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	69¾ à 70¼	70
	Idem idem., 3½ pCt.	55 à 55½	55¼
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	89 à 89½	89½
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	94¾ à 95	94¾
	Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	79¾ à 80¼	80
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	99 à 99¼	99
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	à	
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	67½ à 67¾	67½
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	93¾ à 94	93¾
	Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	95 à 95¼	95¼
SPANJE,	Certific. Ardoin, 5 pCt.	49¾ à 50	50
	Dezelfde 3 pCt.	29¼ à 29½	29½
	Uitgestelde schuld.	à 1	

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.